

Mál nr. 433/2020**M og
V vegna kaskótryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur hvort atvik við tjónsatburð séu undanskilin bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot mótttekið 21.12.2020, ásamt fylgiskjölum 1-6.

Bréf V dags. 20.01.2021, ásamt fylgiskjölum 1-4.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 27.01.2021, ásamt fylgiskjölum 1-3.

Málsatvik.

I málskoti er atvikum lýst svo að um klukkan 22:00 hinn 17. október 2020 hafi bifreiðinni A verið ekið eftir Mímisbrunni, Reykjavík, en þegar komið hafi verið að gatnamótum við Lambhagaveg hafi mikið högg komið á bifreiðina og svo ítrekuð högg líkt og ekið hafi verið yfir eitthvað. Við skoðun ökumanns á aðstæðum hafi komið í ljós stór grjóthnullungur á akbrautinni. A er rafmagnsknúin og leiddi þetta til mikilla skemmda á henni, en tjón varð á festingu á drifmótor, tengingu á háspennukapli og háspennubatteríi við ákomuna. Bilunin kom þó ekki fram fyrir en raki komst í sárið á háspennukaplinum og kerfi bílsins námu útleiðslu. Kostnaðaráætlun vegna viðgerðarinnar nam um 3.400.000 kr. en um var að ræða útskiptingu á fremra „drive unit“, rafmagnköplum í „drive unit“, hlíf undir bíl að framan og útskiptingu á háspennurafhlöðu. Gerði M kröfu í kaskótryggingu A hjá V vegna þessa tjóns hinn 11. desember 2020. V hafnaði kröfu hans með bréfi dags. 15. desember 2020, með þeim rökum að þær tjónsorsakir sem vátryggingin tæki til væru tæmandi taldar í skilmálum og ekki væri kveðið á um bótaskyldu þegar bifreið væri ekið yfir lausa steina eða grjóthnullunga. Jafnframt vísaði V til þess að umrætt tjónstilvik félli undir undanþáguákvæði gr. 6.4 í skilmálum vátryggingarinnar. M telur augljóst að um árekstur eða áakstur í skilningi vátryggingarskilmálanna hafi verið að ræða, enda hafi verið ekið á grjót og yfir það, og því sé tjónið bótaskyldt úr vátryggingunni. Þá falli tjónið ekki undir undantekningarákvæði 6.4 gr. skilmála vátryggingarinnar, enda hafi ekki orðið tjón á undirvagni heldur sé um skemmd á rafmagnsmótor og háspennubatteríi, sem séu meginhlutar bifreiðarinnar, að ræða. Þess utan eigi ákvæðið ekki við þar sem um árekstur hafi verið að ræða en ekki þau atvik sem tilgreind séu í ákvæðinu.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að V telji með öllu ósannað hvernig umrætt tjón hafi atvikast enda hafi það ekki verið tilkynnt fyrir en eftir að ökutækið hafi verið sett í viðgerð og þá byggt á tilgátu verkstæðisstarfsmanna um tjónsatvik. Telur V að tjónið á A sé allt eins að rekja til aksturs á ósléttri akbraut en slík tjón falli ekki undir vátrygginguna. Ef um áakstur hefði verið að ræða ætti framhlið ökutækisins að bera það með sér en svo sé ekki og engin gögn styðji við frásögn M af atvikum. Þá vísar V til þess að þær tjónsorsakir sem vátryggingin nái til séu tæmandi taldar í 3. gr. skilmála hennar. Jafnvel þó fallist yrði á frásögn M bendi hún ekki til þess að um áakstur hefði verið að ræða, heldur sé atvikum fremur lýst með þeim hætti að þau falli undir atvikalýsingu 6. gr. skilmálanna, en þar sé að finna útlistun á því hvers kyns tjón falli ekki undir trygginguna. Sérstök athygli er vakin á því að vátryggingin bæti ekki skemmdir af akstri á ósléttri akbraut, skemmdir á undirvagni af völdum þess að ökutækið taki niðri á öjöfnum og skemmdir sem verði er laust grjót hrekkur upp undir ökutækið í akstri. Telur V ljóst að tjónið á A megi rekja til grjóts sem hrökk upp undir ökutækið, og því sé bótaskylda ekki fyrir hendi þó miðað sé við atvikalýsingu M.

Í viðbótarathugasemdum sínum vísar M til framburðar vitnis sem staðfesti lýsingu M á tjónsatvikinu. Tjónið á A hafi hins vegar ekki komið strax í ljós, en tilkynning hafi verið send V um leið og tilefni var til. Þá ítrekar M þá afstöðu sína að um árekstur eða áakstur hafi verið að ræða, þ.e. A hafi verið ekið á kyrrstæðan stein á miðri malbikaðri akrein innan borgarmarkanna. Þá hafi steinninn lent framan á mótorfestingu bifreiðarinnar og hafi bifreiðin lent á grjótinu í a.m.k. þriggja gang eftir það. Því er þá hafnað að um sé að ræða skemmdir af akstri á ósléttri akbraut, eða af völdum þess að laust grjót hafi hrokkið upp undir ökutækið. Þá er M ósammála túlkun V á ákvæði gr. 6.4 og óskýr skilmálaákvæði beri að túlka neytanda í hag og vísar til dómafordæma hvað það varðar.

Álit:

M byggir kröfu sína á því að um áakstur eða árekstur hafi verið að ræða, en í gr. 3.1 skilmála váttryggingarinnar kemur fram að félagið bæti skemmdir á ökutækinu m.a. af völdum árekstrar eða áaksturs. Í tjónstilkynningu M til V dags. 11. desember 2020 er vitnað til svohljóðandi lýsingar bifvélavirkja: „Eins og þetta lítur út fyrir okkur þá hefur verið ekið á stein eða annan aðskotahlut, hann hefur lent harkalega á festingu á drifmótor að framan og tengingu á háspennukapli sem liggur að mótornum með þeim afleiðingum að bæði brotnar. Hlutturinn hefur svo rúllað aftur eftir bílnum og gert 3 dældir upp undir háspennubatterið“. Ekki verður ráðið af lýsingu eða ljósmyndum sem fylgja málskoti að skemmdir hafi orðið framan á ökutækinu við atvikið og virðast hinir skemmdu hlutar allir tilheyra undirvagni þess. Af fyrirliggjandi ljósmyndum, og lýsingum bifvélavirkja, að dæma er svo um a.m.k. þrjár aðskildar dældir að ræða en ekki samfellda skemmd. Framangreint bendir því til að um laust grjót sem hafi hrokkið upp undir bifreiðina hafi verið að ræða, en engar nákvæmar lýsingar eða ljósmyndir af steininum liggja fyrir nefndinni. Verður því ekki talið að um áakstur eða árekstur í skilningi fyrrgreinds ákvæðis hafi verið að ræða. Í 6 gr. sem ber yfirskriftina „Einstakir hlutar ökutækisins“ eru tiltekin í 5 tölusetnum greinum tjón sem ekki fást bætt úr váttryggingunni. Þar segir í gr. 6.4 að félagið bæti ekki „skemmdir af akstri á ósléttri akbraut, hér með talin bilun á ásum, fjöðrum, girkassa, drifi, rafgeymi og öðrum hlutum í eða á undirvagni ökutækisins, skemmdir vegna þess að hreyfillinn bráðnar saman, skemmdir á undirvagni er hljótað af því að ökutækið tekur niðri á ójöfnum svo sem hryggjum eftir veghefla eða jarðföstu grjóti. Sama gildir um skemmdir er verða þegar laust grjót hrekkur upp undir ökutækið í akstri;“. Samkvæmt framansögðu liggur ekki annað fyrir en að tjón hafi orðið á undirvagni A við það að laust grjót hrekk upp undir ökutækið í akstri, og þó umrætt tjón sé vissulega umfangsmikið vegna útbúnaðar A, verður ekki annað séð en að gildissvið váttryggingarinnar sé takmarkað þegar kemur að slíku tjóni. Verður því að líta svo á að aðstæður við umrætt tjón á A falli undir umrætt undanþáguákvæði og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A há V.

Reykjavík 9. febrúar 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.